

บทความศาสนศาสตร์พระคัมภีร์

ยีนที่ไหนท่ามกลางจุดยืนที่ต่างกัน

ปฐมพร คงอมรสายชล

ผู้เขียน

ปฐมพร

คงอมรสายชล

ฝ่ายวิชาการพระคริสต

ธรรมเชียงใหม่ และ

ผู้นำทีมคริสตจักร

พระคุณชีวิตใหม่

Ph.D. (Carolina University)

M.Div. (Asian Theological

Seminary)

M.S. (Bob Jones

University)

บทคัดย่อ

ด้วยพระวาทะเป็นบรรทัดฐานของความเชื่อในพระเจ้าและแนวทางดำเนินชีวิตคริสเตียน แม้พระคัมภีร์ไม่ได้บอกทุกอย่าง แต่มีเนื้อหาที่ครอบคลุมต่อประเด็นต่าง ๆ แม้แต่ประเด็นที่เห็นต่างกันท่ามกลางผู้เชื่อ-ความรอดนั้นเป็นอธิปไตยของพระเจ้าฝ่ายเดียว หรือมนุษย์มีสิทธิ์ในการตัดสินใจ หัวข้อ “ยีนที่ไหนท่ามกลางจุดยืนที่ต่างกัน” เป็นประเด็นที่ผู้เขียนอยากชวนผู้อ่านมองต่อแนวศาสนศาสตร์ของจอห์น คาลวิน (John Calvin) และยาโกโบ อาร์มินิอุส (Jacobus Arminius) จากมุมมองพระคัมภีร์ แม้ว่าผู้อ่านแต่ละคนอาจจะมีจุดยืนตามแนวศาสนศาสตร์ของตนก็ตาม บทความนี้จะพาผู้อ่านจากมุมมองและแนวทางปฏิบัติที่ต่างกันไปสู่ การเห็นความสอดคล้องและไปด้วยกันได้ด้วยมุมมองจากพระคัมภีร์ คำถามสำคัญ ๆ เช่น ความรอดเป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์เฉพาะผู้ที่กำหนดไว้ หรือเปิดกว้างสำหรับทุกคนที่เชื่อฟังวางใจพระคริสต์ และพระคัมภีร์สอนเรื่องความรอดอย่างไร เป็นต้น ผู้อ่านจะได้รับคำตอบชัดเจนขึ้นผ่านการเดินผ่านแนวศาสนศาสตร์เกี่ยวกับความรอดของคาลวินและอาร์มินิอุส ตลอดจนเหตุผลที่แต่ละฝ่ายอ้าง จนสามารถสรุปจุดยืนศาสนศาสตร์เกี่ยวกับความรอดของทั้งสองที่ต่างกันนั้น เป็นสิ่งที่สามารถไปด้วยกันได้จากมุมมองของพระคัมภีร์ ตามเอเฟซัส 2.8 “เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า”

บทนำ

การที่จะได้รับความรอดจากความตายสู่ชีวิตในพระคริสต์นั้น เป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับพระเจ้าเท่านั้น หรือมนุษย์มีส่วนตัดสินใจด้วย นี่เป็นประเด็นที่ทำลายท่ามกลางคริสตจักรไม่น้อยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เมื่อเรื่องเดียวกันแต่พูด สอน และปฏิบัติต่างกัน ทั้ง ๆ ที่เชื่อวางใจในพระเจ้าองค์เดียวกัน และอ่าน ศึกษา เทศน์ สอนจากพระคัมภีร์เดียวกัน โดยเฉพาะเรื่องความรอด บ้างก็ตามแนวศาสนศาสตร์ของจอห์น คาลวิน และบ้างก็ตามแนวของยาโกโบ อาร์มินิอุส จนมีการแบ่งกลุ่มคณะอีกด้วย เช่น กลุ่มคริสตจักรเพรสไบเทเรียน และรีฟอร์ม จะยึดแนวหลักศาสนศาสตร์ของ

คาลวิน ขณะทีเเมโรตีสและแบ็บติสต์บางกลุ่มจะตามแนวของอาร์มินิอัส เป็นต้น นอกจากนั้น ผู้รับใช้พระเจ้าทีม่ชื่อเสียงท่ามกลางคริสตจักรหลายท่านได้แสดงจุดยูนของต่นวถือแนวศาสนศาสตร์ไหนอื่กด้วย ยิ่งทำให้การยิดแนวศาสนศาสตร์เฉพาะนั้นเป็นสิ่งที่จะต้องมี เช่น *กลุ่มทียิดแนวศาสนศาสตร์ของคาลวิน* 1) โจนาธาน เอ็ดเวิร์ด (Jonathan Edwards) นักเทศน์ นักปรัชญา และนักศาสนศาสตร์ชาวอเมริกัน ซึ่งเป็นทีรู้จักจากคำเทศนาเกี่ยวกับไฟและนรก 2) ชาร์ลส์ แฮดดอน สเปอร์เจียน (Charles Haddon Spurgeon) เป็นทีเรียกกันว่ "เจ้าชายแห่งนักเทศน์" ในลอนดอนช่วงศตวรรษที 19 3) อาร์ซี สปรูล (R.C. Sproul) นักศาสนศาสตร์ปลายศตวรรษที 20 ของกลุ่มรีฟอร์ม 4) จอห์น ไพเพอร์ (John Piper) ศิษยาภิบาลและนักเทศน์สอนพระคัมภีร์ทีม่ชื่อเสียงในปัจจุบัน *กลุ่มทียิดหลักศาสนศาสตร์ของอาร์มินิอัส* 1) จอห์น เวสลีย์ (John Wesley) ผู้ก่อตั้งคณะเมโรตีส ผู้ประกาศฟื้นฟู 2) ฮูโก โกรเทียส (Hugo Grotius) และนักศาสนศาสตร์และนักกฎหมายชาวดัต์ช์ 3) บิลลี เกรแฮม (Billy Graham) นักประกาศผู้ยิ่งใหญ่ ผู้เน้นความรอดผ่านการทีบุคคลกลับใจ บังเกิดใหม่ ยอมรับพระคุณของพระเจ้า 4) โรเจอร์ อี. โอลสัน (Roger E. Olson) นักศาสนศาสตร์ร่วมสมัย ผู้เทศน์สอนแนวศาสนศาสตร์ของอาร์มินิอัสอย่างชัดเจน¹

ผู้เขียนบทความนี้อยากชวนผู้อ่าน คิดและหาคำตอบด้วยกันถึงศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ว่ด้วยความรอด ตลอดจนหลักปฏิบัติต่าง ๆ ผ่านการพิจารณา วิเคราะห์แนวศาสนศาสตร์ของคาลวินกับอาร์มินิอัสทีกำลังดำเนินไปท่ามกลางผู้เชื่อว่ อะไรคือสิ่งที่ทำให้เกิดความเข้าใจและปฏิบัติทีต่างกัน ตลอดจนคั่นดูหลักพระวจนะอื่กครั้งว่ อะไรคือสิ่งที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ โดยพยายามสะท้อนคิดถึงศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ผ่านสายตาของผู้เชื่อหลังจากยุคปฏิรูปคริสตจักร 500 ปี นอกจากนั้นอยากเห็นผู้เชื่อดำเนินชีวิตคริสเตียน เทศน์สอนตามหลักพระวจนะแทนมูมมองและหลักทฤษฎีของบุคคลเฉพาะ ผู้เขียนคาดหวังว่ บทความนี้จะช่วยนำผู้อ่านสู่ 1. ความเข้าใจถึงเหตุผลของการมีจุดยูนทีต่างกัน 2. หลักพระวจนะท่ามกลางมูมมองและการปฏิบัติทีต่างกัน และ 3. การให้พระวจนะเป็นศูนย์กลางแทนมูมมองหรือทฤษฎีของบุคคลต่อพระวจนะ

1. กบทวนประเด็นศาสนศาสตร์

ก. จอห์น คาลวิน

จอห์น คาลวิน นักศาสนศาสตร์ชาวฝรั่งเศส และเป็นบิดาแห่งการปฏิรูปคริสตศาสนาในฝรั่งเศส (ค.ศ. 1509-1564) ผู้ได้วางหลักข้อเชื่อ 5 ข้อเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงมือธิปไตย โดยเน้นว่ มนุษย์

ไม่สามารถมาสู่ความรอดด้วยตัวเอง แต่ทุกอย่างขึ้นอยู่กับพระเจ้าและเป็นไปได้โดยพระองค์เท่านั้น ซึ่งได้วางหลักข้อเชื่อ 5 ประการ ดังนี้

1. ความเสื่อมทรามของมนุษย์โดยสิ้นเชิง(Total Depravity)
2. การทรงเลือกโดยปราศจากเงื่อนไข (Unconditional Election)
3. การไถ่บาปอย่างจำกัด (Limited Atonement)
4. พระคุณที่ไม่อาจขัดขวางได้ (Irresistible Grace)
5. การทรงพิทักษ์รักษาธรรมิกชน (Perseverance of the Saints)²

คาลวินนิสต์สอนว่า ความรอดที่มนุษย์ได้รับนั้นเป็นสิ่งที่มาจากพระองค์และดำเนินโดยพระองค์ ถ้าพระเจ้าประทานพระคุณแก่คนนั้นแล้ว ก็จะไม่มื่อะไรในโลกที่จะทำให้คนนั้นถูกตัดขาดจากพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะนำคุณเข้าสู่สวรรค์ ความแน่นอนของความรอดของคุณคนนั้นเห็นได้จากการทรงเลือกของพระเจ้า เช่น ยอห์น 6:37 เมื่อพระเยซูกล่าวว่า “สารพัดที่พระบิดาทรงประทานแก่เรา จะมาสู่เรา...”

บ. ยาโกโบ อาร์มินิอุส

ยาโกโบ อาร์มินิอุส (ค.ศ.1560-1609) นักศาสนศาสตร์และศิษยาภิบาลชาวดัตช์ ผู้โต้แย้งหลักข้อเชื่อทั้ง 5 ของคาลวิน โดยได้ย้ถึงมนุษย์เป็นผู้ตัดสินใจในการตอบรับพระคุณและความรอดจากพระเจ้าเอง เพราะพระเจ้าไม่ได้บังคับ หรือกำหนดว่าใครจะรอด³ โดยมี 5 ประการดังนี้

1. ความเสื่อมทรามทั้งหมด (Total depravity) มนุษย์ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้โดยปราศจากพระคุณของพระเจ้า
2. การเลือกโดยเงื่อนไข (Conditional election) พระเจ้าทรงเลือกผู้คนเพื่อความรอดตามความรู้ล่วงหน้าของพระองค์ว่าพวกเขาจะตอบรับการทรงเรียกของพระองค์
3. พระคุณเป็นสิ่งจำเป็นแต่สามารถต่อต้านได้ (Grace is necessary but resistible) อาร์มินิอุสปฏิเสธความเชื่อของคาลวินที่ว่าพระคุณไม่สามารถต่อต้านได้
4. การไถ่โดยไม่จำกัด (Unlimited atonement) การไถ่บาปของพระคริสต์นั้นเพื่อทุกคน หรือความรอดเป็นไปได้สำหรับทุกคน
5. การคงอยู่ของผู้เชื่อโดยเงื่อนไข (Conditional preservation of the saints) ผู้เชื่อสามารถหลงออกจากความเชื่อและสูญเสียความรอดได้⁴

2. เปรียบเทียบประเด็นศาสนศาสตร์

ในส่วนนี้จะเปรียบเทียบหลักข้อเชื่อของคาลวินและอาร์มินิอัสผ่านหลักพระคัมภีร์
ดังนี้

ก. มนุษย์เสื่อมทรามโดยสิ้นเชิงของมนุษย์หรือไม่

คาลวินเน้น สภาพมนุษย์นั้นได้ตายไปแล้วด้วยการล่วงละเมิดและบาป (อฟ. 2:1-6) จึงอยู่ในสภาพ
การเป็นศัตรูต่อต้านพระเจ้า (โรม 8:7) ด้วยเหตุนี้ มนุษย์ไม่สามารถทำความดีได้ด้วยตนเอง “การ
กระทำใดๆ ที่มีได้เกิดจากความเชื่อมั่นก็เป็นบาปทั้งสิ้น” (โรม 14:23) ทั้งไม่สามารถที่จะนำ
ตนเองเชื่อวางใจพระเจ้า นอกจากพระเจ้าจะเป็นผู้นำที่จะให้ยอมรับพระคริสต์ ตามที่ได้กล่าวไว้
ว่า “...ไม่มีผู้ใดมาถึงเราได้นอกจากพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา” (ยอห์น 6:44) เฉพาะพระเจ้าเท่านั้น
ที่สามารถให้บุคคลมีชีวิต และมีสิทธิอำนาจเหนือบุคคลที่กระทำการนั้นโดยปราศจากความ
ช่วยเหลือจากบุคคล “การช่วยให้รอดมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า” (โยนาห์ 2:9) ขณะที่อาร์มินิอัส
ได้ย่ำว่า แม้ว่ามนุษย์จะล้มลงในความบาป แต่ยังมีความสามารถในการที่จะเลือกและตัดสินใจที่
จะเชื่อฟังพระเจ้าหรือไม่ ด้วยพระเจ้าไม่ได้ควบคุมสิทธิของมนุษย์เพราะการทำให้บาป ดังที่พระ
คัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า “และถ้าพวกท่านไม่เห็นด้วยที่จะปรนนิบัติพระยาห์เวห์ ท่านก็จงเลือกเสียใน
วันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติใคร จะปรนนิบัติบรรดาพระซึ่งบรรพบุรุษของท่านปรนนิบัติอยู่ในท้องถื่น
ปากตะวันออกของแม่น้ำหรือบรรดาพระของคนอาโมไรต์ในแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่ แต่ส่วน
ข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระยาห์เวห์” (ยชว.25.15) หลักการนี้ได้ย่ำ
ชัดในพระคัมภีร์ใหม่ด้วย “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของ
พระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยน.3.16)

ข. การทรงเลือกโดยปราศจากเงื่อนไข หรือทรงเลือกโดยเงื่อนไข

คาลวินเน้นว่าพระเจ้าเป็นผู้กำหนดและเลือกสรรว่าใครจะได้รับความรอดหรือไม่ ดังพระคัมภีร์
กล่าวไว้ว่า “ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย” (ยอห์น 15:16, ดู โรม
9:22-21) ในกิจการ 13:48 ได้กล่าวไว้ว่า “และคนทั้งหลายที่ทรงหมายไว้แล้วเพื่อให้ได้ชีวิตนิ
รันดร์ก็ได้เชื่อ” ด้วยเหตุที่มนุษย์ได้รับความรอดนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งใดของบุคคล แต่
ขึ้นอยู่กับสิ่งที่พระเจ้ากระทำเพื่อบุคคล (เทียบ ยอห์น 15:5, เอเฟซัส 2:1-6) พุดอีกแง่หนึ่งคือ เรา
ไม่ได้เลือกพระเจ้า แต่พระเจ้าเป็นผู้กำหนดและเลือกบุคคลที่พระองค์ประทานพระคุณแห่งความ
รอด ขณะที่อาร์มินิอัสได้ย่ำในด้านการทรงเลือกของพระเจ้าต่อบุคคลเพื่อความรอดนั้น อยู่บน
พื้นฐานของพระลักษณะของพระเจ้าที่ทรงสัพพัญญู รอบรู้ทุกสิ่ง (อดีต ปัจจุบันและอนาคต)

ดั่งนั้นพระองค้ทรงรู้ว้ใครจะตอบสนองเชือฟ้งข้าวประเสริฐ เช่น เยเรมีย์ 1.5 “เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าที่ในครรรค์ และก่อนที่เจ้าคลอดจากครรรค์ เราก้ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะให้แก่ บรรดาประชาชาติ” ด้วยพระเจ้าทรงทราบว้ผู้หนึ่งผู้ใดจะรอด และพระองค้ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นตามลักษณะพระฉาย แห่งพระบุตรของพระองค้ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอันมาก (โรม 8.29)

ค. การไถ่บาปอย่างจำกัดหรือไม่จำกัด

คาลวินได้อ้างพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาป เช่น กิจการ 20:28 ได้กล่าวว้พระเจ้าได้ทรงซื้อคริสตจักรด้วยพระโลหิตของพระองค้ (ดู มัทธิว 26:28, ฮีบรู 7:26-27) แต่พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์อย่างจำกัด คือเพื่อคนที่ถูกเลือกไว้เท่านั้น ไม่ใช่เพื่อคนทั้งมวล หากพระคริสต์ตายเพื่อทุกๆ คนแล้ว ทำไมทุกๆ คนถึงไม่ได้รับความรอด พระคัมภีร์กล่าวถึงการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ก็เพื่อเฉพาะแกะของพระองค้เท่านั้น (ยอห์น 10:11) ดั่งนั้นการไถ่บาปของพระคริสต์นั้นมื่ออย่างจำกัดเฉพาะคนที่ได้รับการทรงเลือกเท่านั้น ด้านของอาร์มินิอัสกล่าวว้ พระคริสต์ได้มาบังเกิด สิ้นพระชนม์ ไถ่บาปและเป็นขึ้นมาเพื่อทุกคน เป็นการเปิดโอกาสที่จะเชือและกลับใจจากบาปและรับความรอด ตามที่ยอห์นได้กล่าวว้ “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” (ยน.1.29) และ “และพระองค้ทรงเป็นผู้ล้างพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลาย เพราะบาปของเรา และไม่ใช่แต่บาปของเราพวกเดียว แต่ของมนุษย์ทั้งปวงในโลกด้วย” (1ยน.2.2)

ง. พระคุณก็ไม่อาจต้านทานได้ หรือต้านทานได้

คาลวินนิสต์สอนว้พระคุณของพระเจ้าที่ช่วยบุคคลหนึ่งให้รอดนั้นไม่สามารถที่จะต้านทานได้ นั่นหมายถึง ถ้าพระเจ้าประทานความรอดแก่บุคคลนั้น ๆ แล้ว ความรอดไม่ได้ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้น ๆ แต่ขึ้นอยู่กับพระเจ้า ดั่งนั้นผู้ที่ได้รับความรอดจะไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้บุคคลนั้นถูกตัดขาดความรอดได้ ด้วยเหตุนี้การที่บุคคลหนึ่งรอดนั้น ก็เกิดจากการทรงเลือกของพระเจ้า พุดอีกแห่งหนึ่งคือ เมื่อพระเจ้าทรงเลือกให้รอดแล้วจะไม่มีทางสูญเสียความรอดได้อีก ดั่งที่กล่าวในยอห์น 6:37 “...สารพัดที่พระบิดาทรงประทานแก่เรา จะมาสู่เรา...”

ส่วนอาร์มินิอัสได้เน้น พระคุณพระเจ้าในการประทานความรอดแก่มนุษย์โดยทางพระคริสต์นั้น เป็นสิ่งทีบุคคลนั้นจะต้องตัดสินใจหรือเลือกเอง ด้วยพระเจ้าไม่ได้บังคับให้ทุกคนรอดหรือไม่รอด แต่ได้เปิดประตูแห่งความรอดผ่านทาง การเชือวางใจพระคริสต์ ดั่งที่ปรากฏในยอห์น 3.16 เพราะ

เหตุที่พระเจ้าได้ทรงรักโลก จนประทานพระคริสต์ แต่คนที่เชื่อวางใจในพระบุตรเท่านั้นจะได้รับ ความรอด ฮีบรู 3.13, 15 ได้กล่าวในทิศทางเดียวกันคือ “ท่านจงเตือนสติกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เราเรียกว่า ‘วันนี้’ เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไป เพราะเล่ห์กลของ บาบ...วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านตื้อร้นอย่างใน ครั้งกบฏนั้น”

จ. การทรงพิทักษ์รักษาธรรม (Perseverance of the Saints)

จุดยูนของคาลวินคือ พระเจ้าทรงพิทักษ์รักษาผู้ที่เลือกสรรหรือผู้เชื่อ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีวันหลง หาย กล่าวอีกอย่างคือ เมื่อบุคคลได้รับความรอดแล้ว เขาจะได้รับความรอดอยู่เสมอตลอดไป ดัง พระวจนะที่กล่าวว่า “เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แก่นั้น และแก่นนั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใด แยกชิงแก่นเหล่านั้นไปจากมือของเราได้” (ยน. 10:28) ดูเพิ่มเติม ยน. 6:39, 17:2,11-12; โรม 8:37-39; 2ทธ. 1:12,4:18) ขณะที่อาร์มินิอัสปฏิเสธความเชื่อนี้ โดยย้าว่าบุคคลหนึ่งที่เคยได้รับความ รอดแล้ว หากไม่ได้รับการเชื่อวางใจพระเจ้าแล้ว บุคคลนั้นสามารถสูญเสียความรอดได้ เช่น กรณีที่อัครทูตเปาโลได้เขียนถึงคริสตจักรกาลาเทียว่า “ท่านที่ปรารถนาจะเป็นคนชอบธรรม โดยธรรมบัญญัติ ก็ขาดจากพระคริสต์ และหล่นพ้นจากพระคุณไปเสียแล้ว” (กท.5.4) เมื่อมาเชื่อ พระคริสต์แล้ว จะต้องดำเนินชีวิตในความเชื่อ ถ้าไม่ระวังบุคคลนั้นสามารถหลุดหรือปฏิเสธความ เชื่อในพระคริสต์ได้ ดังที่ปรากฏในพระธรรมฮีบรู 6. 4-6 “เพราะว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับความสว่าง มาครั้งหนึ่งแล้ว และได้รู้รสของประทานจากสวรรค์ ได้มีส่วนในพระวิญญานบริสุทธิ์ และได้ชิม ความดีงามแห่งพระวจนะของพระเจ้า และฤทธิ์เดชแห่งยุคที่จะถึงนั้น ถ้าเขาเหล่านั้นได้ชิมแล้ว หลงไป ก็เหลือวิสัยที่จะนำเขามาสู่การกลับใจอีกได้ เพราะตัวเขาเองได้ตรึงพระบุตรของพระเจ้า เสียแล้ว และทำให้พระองค์ทรงรับการดูหมิ่นเยาะเย้ย”

3. ประมวลศาสนศาสตร์

ในส่วนนี้จะประมวลเนื้อหาพระคัมภีร์ที่คาลวินและอาร์มินิอัสได้อ้างอิงสนับสนุนแต่ละประการ คร่าว ๆ จากการเปรียบเทียบหลักศาสนศาสตร์ทั้ง 2 แนว เบื้องต้น ผู้เขียนไม่พบการยกข้อพระ คัมภีร์สนับสนุนแต่ละประการที่ขัดกับหลักพระวจนะ คำถามที่ท้าทายคือ “ในเมื่ออ้างพระคัมภีร์ สนับสนุนหลักข้อเชื่อต่าง ๆ กันแล้ว ทำไมไม่มีการสรุปหลักข้อเชื่อที่ต่างกันระหว่างคาลวินกับอาร์ มินิอัส” ผู้เขียนยังเห็นว่าทั้งสองมีจุดเน้นหรือจุดมองที่ต่างกัน จึงทำให้การมองเรื่องเดียวกัน ออกมาต่างกัน ขณะที่คาลวินเน้นการวางหลักข้อเชื่อทั้ง 5 โดยเน้นด้านพระเจ้า คือ พระลักษณะ

พระราชกิจและพระประสงค์ของพระเจ้า แต่อาร์มินิอัสเน้นด้านมนุษย์ที่ฟังตอบสนองต่อพระเจ้า
- ในพระลักษณะ พระราชกิจและพระประสงค์ของพระเจ้า

ก. คาลวินเน้นด้านของพระเจ้า

คาลวินย้าถึงการที่มนุษย์ไม่มีความสามารถใดๆ ที่จะนำพาตัวเองมาถึงพระเจ้าได้ เพราะสภาพของมนุษย์ทำบาปและเสียมจากพระสิริของพระเจ้า (โรม 3.10-16, 23-26) นอกจากพระเจ้าเท่านั้นที่จะเป็นผู้ริเริ่ม และนำพามนุษย์มาสู่ความรอดด้วยพระองค์เอง (โรม 5.8) ด้วยเหตุนี้คาลวิน จึงกล่าวว่ การที่บุคคลหนึ่งจะรอดหรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับบุคคล จึงเน้นการทรงเลือกสรรหรือกำหนดล่วงหน้าว่าใครจะรอดหรือไม่ ความรอดจึงเป็นสิ่งที่พระเจ้าจัดเตรียมให้แก่บุคคลนั้นๆ เท่านั้น พระเจ้าไม่ได้เสนอหนทางแห่งความรอด แต่ได้กำหนดล่วงหน้าไว้ว่าใครจะรอด (อพ.1.4-6,11, โรม 8.29-30) ด้วยพระลักษณะของพระเจ้าที่ทรงสัพพัญญูนั้น แน่นอนพระองค์ทรงรู้ว่าใครจะรอดหรือไม่รอดล่วงหน้า จึงสามารถกล่าวได้ว่า การไถ่ของพระคริสต์มีผลเฉพาะคนที่ จะรอดเท่านั้นด้วย และการที่พระเจ้าทรงกำหนดหรือรู้ว่าใครจะสู่ความรอดแล้วจะไม่มีทางสูญเสียความรอดได้เลย ดังนั้นการกล่าวว่า พระองค์ทรงเลือกหรือกำหนดว่าใครจะรอดนั้น ก็ไม่ได้ขัดแย้งกับพระลักษณะของพระเจ้า หรือพระวจนะแต่อย่างใด คำถามที่ท้าทาย คือ ถ้าพระเจ้าควบคุมทุกอย่างแล้ว จะมีอะไรผิดพลาดได้อย่างไร เช่น ความผิดบาปต่าง ๆ หรือใครจะรับผิดชอบต่อปัญหาต่าง ๆ นอกจากพระองค์เอง

ข. อาร์มินิอัสเน้นด้านของมนุษย์ที่ตอบสนองต่อพระคุณพระเจ้า

มนุษย์นั้นอยู่ในสภาพฐานะที่เสียมจากพระสิริของพระเจ้า (โรม 3.23) แต่ยังมีความสามารถที่จะเชื่อวางใจพระเจ้า หรือตัดสินใจเลือกอะไรถูกผิดด้วยตนเองได้ ขณะที่คาลวินเน้นการทรงเลือก-กำหนดของพระเจ้านั้นเป็นสิทธิ์ขาดของพระเจ้าฝ่ายเดียว ด้วยความรอดนั้นเป็นตามพระประสงค์ของพระเจ้า ไม่ใช่โดยการตัดสินใจของบุคคลใดๆ ดังนั้นการไถ่ของพระคริสต์มีเพื่อเฉพาะคนที่เลือกสรรไว้เท่านั้น ขณะอาร์มินิอัสได้เน้นแผนการไถ่ของพระเจ้าทางพระคริสต์นั้นเพื่อทุกคน แต่จะมีผลเฉพาะต่อผู้เชื่อวางใจพระองค์เท่านั้น (ยน.3.16, โรม 5.8, 10.9-10) นอกจากนั้น คาลวินได้ย้าถึงพระคุณพระเจ้าที่มนุษย์ไม่สามารถปฏิเสธได้ และผู้ที่ได้รับการกำหนดสู่ความรอด จะไม่มีทางสูญเสียความรอดได้ ขณะที่อาร์มินิอัสย้าถึงบุคคลที่ต้องตัดสินใจจะรับพระคุณความรอดหรือปฏิเสธได้ เช่น พระเจ้าได้เรียกร้องให้มนุษย์กลับใจและหันจากบาป จึงได้ส่งโยนาห์ผู้เผยพระวจนะไปประกาศ (ดูพระธรรมโยนาห์) ด้วยหลักการเดียวกัน พระคริสต์ได้สั่งให้สาวกของพระองค์

ออกประกาศ เพื่อคนจะได้กลับใจ (มธ.28.18-20) และอัครทูตเปาโลเองได้ย้าถึงหลักการนั้นด้วยเหมือน (โรม 10. 9-15) นอกจากนั้น ผู้เขียนจดหมายฝากต่างๆ ได้ย้าให้ผู้เชื่อดำเนินชีวิตให้สมกับพระคุณความรอดที่ประทานด้วย (อฟ.4) และเตือนดำเนินชีวิตในความเชื่อด้วยการระมัดระวัง (ฮบ.4.11)

การมองแผนการแห่งความรอดที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์จากมุมมองพระคัมภีร์ เป็นสิ่งที่ทั้งสองแนวศาสนา ศาสตร์จะต้องพิจารณาเป็นหลัก

แม้คาลวินและอาร์มินิอัสจะจุดยืนที่ต่างกันในเรื่องความรอด โดยที่คาลวินเน้นด้านพระเจ้า คือ พระลักษณะ พระราชกิจ และพระประสงค์ของพระเจ้า เช่น ทรงสัพพัญญู (โยบ 12.13, โรม 11.33-34) ทรงสถิตทุกหนทุกแห่ง (สดด.139) ทรงฤทธิ์ (สดด.119.91, ยรม.32.7) ขณะเดียวกันสภาพของมนุษย์ที่ถูกสร้างตามพระฉายของเจ้านั้น (ปฐก.1.26) อยู่ในสภาพของการเสื่อมจากพระสิริเพราะการทำผิดต่อพระประสงค์ของพระองค์ (ปฐก.3) นำมาซึ่งการเสื่อมและความตาย (โรม.2.23, 6.23) พระคัมภีร์ยังได้ย้าถึงการเปิดเผยสำแดงแผนการไถ่ มนุษย์ให้พ้นจากบาปโดยทางพระคริสต์ (โรม 5.8, ยน.3.16, ฮบ.13.1-3) และได้ให้น้ำหนัก กับแนวทางที่บุคคลนั้นจะได้รับความรอดโดยการกลับใจ เชื่อและวางใจพระคริสต์ (ยน.3.16, มก.8.34, โรม 10.9-10) ดังนั้นการมองแผนการแห่งความรอดที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์ จากมุมมองพระคัมภีร์ เป็นสิ่งที่ทั้งสองแนวศาสนา ศาสตร์จะต้องพิจารณาเป็นหลัก มิฉะนั้น การโต้แย้งจะคงมีต่อไป เช่น การโต้แย้งในสภา The Synod of Dort (1618-1619) ที่ เนเธอร์แลนด์ ที่ได้ปฏิเสธแนวศาสนา ศาสตร์ของอาร์มินิอัส แต่ได้ยืนยันแนวทาง 5 ประการ ของคาลวิน⁵ ผู้เขียนเห็นว่า หากเรามองจากมุมมองพระวณะต่อทั้งสอง เราจะไม่เห็น อะไรที่ต้องโต้แย้งหรือขัดแย้ง แต่กลับเห็นว่าหลักพระวณะสนับสนุนทั้งสองอย่างชัดเจน เช่น พระเจ้าผู้ทรงวางแผนการไถ่มนุษย์ให้รอดโดยทางพระคริสต์แล้ว และมนุษย์สามารถ ได้รับความรอดโดยการเปิดใจและเชื่อฟังข่าวประเสริฐ (ฮบ.1.1-3) แม้พระเจ้าทรงมีอธิปไตย แต่ไม่ได้บังคับหรือควบคุมการตัดสินใจของบุคคลต่อข่าวประเสริฐ (มก.1.5) หากบุคคลได้ กลับใจจริง จะไม่มีการสูญเสียความรอด

สรุป

ดูเหมือนกาลวินและอาร์มินิอัส ต่างมีมุมมองต่อแผนการแห่งความรอดของพระเจ้าที่
 ประทานแก่มนุษย์ต่างกัน กาลวินเน้นด้านอธิปไตยของพระเจ้า ผู้ทรงสรรพปัญญา ทรงฤทธิ์ เป็น
 ผู้ริเริ่มและดำเนินในการนำมนุษย์มาสู่ความรอดด้วยพระองค์เอง (ฮบ.1.1-3) ขณะที่เอ
 มินิอัสเน้นด้านของมนุษย์ที่พึงตอบสนองต่อแผนการแห่งความรอดอย่างไร (ยน.3.16) เช่น
 ต้องกลับใจหันจากบาปและเชื่อวางใจพระคริสต์ (โรม 10.9-10) เป็นความจริงที่พระเจ้าทรง
 มีอธิปไตยเหนือทุกอย่าง และได้วางหนทางที่มนุษย์ผู้เป็นคนบาปจะรอดได้อย่างไร คือโดย
 ทางการเชื่อวางใจพระคริสต์⁶ มาถึงจุดนี้ ผู้อ่านหลายคนสนใจคำตอบว่า “จุดยูนของกลุ่ม
 ไหนถูกต้อง” และอาจจะพบว่าท่ามกลางคริสเตียนต่างได้มีมุมมองหรือบ้างก็ยึดตาม
 ความเห็นของบุคคลที่มีอิทธิพล แทนการค้นหาคำตอบจากพระวจนะอย่างแท้จริง ถ้าดูหลัก
 พระวจนะจะเห็นชัดถึงอธิปไตยของพระเจ้าเหนือมนุษย์และสรรพสิ่ง ขณะเดียวกันพระ
 คัมภีร์ได้บอกชัดว่า แผนของของพระเจ้าคือให้มนุษย์กลับใจ เชื่อวางใจและรับความรอดโดย
 ทางพระคริสต์ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นพระคุณพระเจ้า (อฟ.2.8) ดังนั้นหลักพระวจนะสนับสนุน
 แนวทางของกาลวินและอาร์มินิอัสอย่างปฏิเสธไม่ได้ ผู้เขียนเห็นว่า ถ้าจะเข้าใจแผนการแห่ง
 ความรอดที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์โดยทางพระคริสต์นั้นจะต้องมองร่วมกัน 1) พระเจ้า -
 พระลักษณะ พระราชกิจและพระประสงค์ขององค์ 2) มนุษย์ - ผู้รับการไถ่ ผู้ที่ต้องตอบสนอง
 ต่อพระคุณความรอดนั้นด้วยการเชื่อวางใจ เมื่อเข้าใจการมองทั้งสองด้านนี้อย่าง
 ตรงไปตรงมาแล้ว จะช่วยให้ตอบประเด็นต่างๆ ได้ชัดเจน เช่น ความรอดเป็นสิ่งที่พระเจ้า
 กำหนดว่าให้รอด โดยบุคคลไม่ได้มีส่วนอะไร หรือมนุษย์ต้องตอบรับจึงจะรอด บุคคลมีสิทธิ
 ที่จะเลือกและรับผลที่ตัดสินใจเองหรือไม่ อธิปไตยของเจ้านั้นขัดแย้งกับสิทธิของมนุษย์
 หรือไม่ พระเจ้าทรงฤทธิ์ขณะที่มนุษย์อยู่ในความจำกัดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกำลัง
 ความสามารถ เวลา และทรัพยากรต่างๆตามสภาพที่ถูกสร้าง จึงไม่สามารถยืนหยัดด้วย
 ตนเองได้ (โรม 3.23) แต่พระเจ้าทรงมีพระเมตตาแก่มนุษย์โดยประทานพระคริสต์ (โรม 5.8)
 หากเน้นการมองเพียงด้านเดียว หรือให้น้ำหนักด้านใดด้านหนึ่งมากกว่า ก็จะทำให้การขัดแย้ง
 ได้ ดังนั้นหากมองทั้งสองในมุมมองของพระคัมภีร์จะเห็นความสัมพันธ์อย่างชัดเจน ถึงตรงนี้
 พวกเราต้องยึดตามหลักพระวจนะว่า

1. พระเจ้าทรงอธิปไตยเหนือทุกสิ่ง ด้วยพระองค์ทรงรอบรู้ ทรงสถิตทุกหนแห่งและทรง
 สามารถในทุกสิ่ง ด้วยเหตุพระองค์ทรงชอบธรรมและถูกต้องในทุกสิ่ง

2. มนุษย์ ผู้ถูกสร้าง จะมีความสามารถในการเลือก ตัดสินใจเองได้หรือไม่ นั่นขึ้นอยู่กับพระเจ้าเป็นผู้กำหนด ดังนั้นไม่ว่ามนุษย์จะเป็นอย่างไร พระเจ้าทรงมีอธิปไตยอย่างชอบธรรมเสมอและทำให้ทุกสิ่งสำเร็จตามพระประสงค์พระองค์
3. แม้พระเจ้ามีอธิปไตยเหนือทุกสิ่งแต่เห็นชัดว่าพระองค์ไม่ได้บังคับหรือควบคุม แต่ให้มนุษย์เลือกที่จะเชื่อฟังหรือไม่ เมื่อมนุษย์ล้มลงในความบาป ต้องรับผล แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงพระเมตตาของพระองค์ โดยการประทานหนทางแห่งการไถ่มนุษย์ทางพระคริสต์ (โรม 3.23, 5.8, 6.23)
4. เมื่อรู้ว่าพระเจ้าทรงมีอธิปไตยเหนือทุกสิ่งและเหนือมนุษย์ ด้วยพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้าง ผู้เชื่อจึงต้องเรียนรู้ที่จะยอมจำนนอยู่ภายใต้อำนาจของพระองค์ บางครั้งผ่านผู้ปกครอง กฎหมาย บ้านเมืองด้วย (โรม 13)
5. พึงระวังการแสดงมุมมองส่วนตัวถึงเนื้อหาพระคัมภีร์ การให้น้ำหนักด้านใดด้านหนึ่งที่ขึ้นชอบโดยไม่ยอมรับเนื้อหาพระคัมภีร์อย่างครบถ้วน อาจจะสู่การตกขอบและขัดแย้งต่อความจริงได้

ถ้าท่านเป็นคริสเตียน เป็นความจริงและถูกต้องแล้วที่ท่านเองได้รับการทางเลือกจากพระเจ้าโดยทางพระคริสต์ ไม่ใช่เพราะท่านได้เลือกพระเจ้าหรือกำหนดเอง แต่เป็นพระคุณของพระเจ้า (อฟ.2.8) และเป็นความจริงที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะมาถึงความรอดได้นั้น ต้องกลับใจจากบาปและต้อนรับพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (ยอห์น 14.6, โรม 10.9-10)

หนังสือแนะนำ

Basinger, David, and Randall Basinger, eds. *Presentation and Free Will*. Downers Grove, Ill.: Intervarsity Press, 1985.

Carson, D.A. *Divine Sovereignty and Human Responsibility: Biblical Perspectives in Tension*. Atlanta: John Knox Press, 1981.

Grudem, Wayne. *Systematic Theology: Election and Reprobation*. Zondervan, 1994, 669-691.

Pinnock, Clark H. ed. *Grace Unlimited*. Minneapolis: Bethany, 1975.

Piper, John. *The Justification of God: And exegetical and Theological Study of Romans 9.1-23*, Grand Rapids: Baker, 1983.

Steele N. David, Thomas C. Curtis, and Quinn S. Lance. *The Five Points of Calvinism: Defined, Defended, and Documented*. P & R Publishing, U.S.A., 2004.

Walls L. Jerry and Dongel R. Joseph. *Why I Am Not a Calvinist*. InterVarsity Press, 2004.

¹ Brett Henderson, “Calvinism vs Arminianism: Resolving the Great Debate,” accessed January 10, 2025, <https://clickmill.co/calvinism-vs-arminianism/>.

² มิลลาร์ด เจ. อีริคสัน, *ศาสนศาสตร์คริสเตียน: การทรงกำหนดล่งวงหน้า*, เล่ม 2 (พระคริสตธรรมกรุงเทพ 2009), 1004-1027; David N. Steele, Curtis C. Thomas, and Quinn S. Lance, *The Five Points of Calvinism: Defined, Defended, and Documented* (P & R Publishing, U.S.A., 2004), 5-7.

³ “Calvinism vs. Arminianism,” Gotquestion.org, accessed December 14, 2024, <https://www.gotquestions.org/Calvinism-vs-Arminianism.html>; John Piper, The Heart of the Calvinist-Arminian Divide, accessed January 27, 2025, <https://www.desiringgod.org/interviews/the-heart-of-the-calvinist-arminian-divide>

⁴ Walls L. Jerry and Dongel R. Joseph, *Why I Am Not a Calvinist* (InterVarsity Press, 2004), 119-215.

⁵ Brett Henderson, “Calvinism vs Arminianism: Resolving the Great Debate”.

⁶ Ibid.